

Tadeusz Makiewicz, Bolesława Pawlak

Janikowo, pow. Inowrocław. Stanowisko 11

Informator Archeologiczny : badania 5, 113-114

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

cach. Pozostaje nadal otwarta sprawa ewentualnych związków tego obiektu z omentarszyskimi halstackimi w Zamecznie. Oddalone jest ono około 200 m w linii prostej i wyraźnie przedłuża się w kierunku kulminacji wzniesienia, którego szczyt stanowił miejsce pochówku w Domaniowicach. Kontynuacja badań w Zamecznie wyświetlił powyższy problem w najbliższych latach. Materiały z badań 1971 r. w Domaniowicach charakterystyczne są dla kultury pomorskiej okresu lateńskiego. Ich przynależność kulturową wyznacza ceramika, a datowanie potwierdzają metalowe nabytki - fibula, szpila i klanry do pasa. Materiał z jam, podobnie jak w ubiegłych sezonach, charakteryzuje materiał ceramiczny schropowaczony, z ułamkami msi i tsw. talerszy glinianych oraz śladami spaleniemy. Występowanie jam zanikło wraz z grobami, co potwierdza przypuszczenie o ich bezpośrednim związku z omentarszyskimi.

GOLINA, pow. Stargard
Stanowisko 1

patrz okres wpływów rzymskich

HĄCKI, pow. Bielsk Podlaski
Stanowisko 1

patrz wczesne średniowiecze

HUTA, pow. Rydzyszyn
Stanowisko 1

patrz okres halstacki

JANIKOWO, pow. Inowrocław
Stanowisko 11

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska P.P. PKZ Oddział w Poznaniu

Badania prowadzili mgr Tadeusz Makiewicz i mgr Bolesława Pawlak. Finansował Zarząd Inwestycji Budowy Kaskady Dolnej Wisły we Włocławku. Drugi sezon badań. Osada otwarta kultury przeworskiej z I w. p.n.e.

Celem było badanie bezpośredniego otoczenia. Kłopot /obiekt 9/ odkrytego w roku ubiegłym oraz części stanowiska, gdzie stwierdzono współwystępowanie ceramiki teczowej na kole, tsw. "sivej", z ceramiką późnelateńską. W trzech wykopach wystąpiła warstwa kulturowa niższej ok. 1 metra, poniżej warstwa próchnicy pierwotnej niższej ok. 25 cm. Obiekty nabytkowe występowały na wszystkich poziomach warstwy kulturowej.

Kłopot /obiekt 9/ składał się z 4 warstw gliny, 2 górne były bardzo silnie wypalone, 2 spodnie zaś niewypalone. Rozdzielone były warstewkami ziemi, z tym, że warstwy gliny wypalonej i niewypalonej

rozdzielała warstwka intensywnie ciemnej ziemi, jednak bez śladów spalenizny. Łączna grubość warstw ok. 20 cm. Wymiary klepiska: 3,8 x 2,4 m; składało ono częściowo zniszczone /w części W/ przez orkę współczesną. Leżało na poziomie 40-45 cm ponad ciałem. Wykop wokół klepiska wyjaśnił konstrukcję budowli, której fragmentem było klepisko. Był to budynek konstrukcji słupowej, o ścianach N, W i S zapewne podwójnych. Nie uchwycono jeszcze wewnętrznej ściany zachodniej. Odległość między podwójnymi ścianami około 1 m. Pośrodku pojedynczej ściany E, przylegając do niej znajdowało się klepisko. Wymiary całego budynku: 8 m na osi NS i 6/7/ na osi WE. Jak wydaje się są to pozostałości budynku o charakterze sakralnym.

Na południe od tego budynku /częściowo się z nim pokrywając/ odkryto okrągłą budowlę słupową o średnicy ok. 5 m. Okrąg wyznaczało 17 jam postępowych.

Na południe od okrągłej budowli /częściowo się z nią pokrywając/, w obrębie warstwy kulturowej stwierdzono pozostałości, późniejszanki z konstrukcją słupową. W wypełnisku znaleziono półfabrykat górnej części śarna rotacyjnego. W warstwie bezpośrednio poza tym obiektem znaleziono fragment gotowego śarna. Bardzo duża ilość połupanych kamieni wskazuje, że mamy do czynienia z wytwórnią śaren. Eksploracja obiektu nie została zakończona w związku z czym nieznane są jego pełne wymiary. Odkryte także ślady budynku dwusłupowego, o konstrukcji słupowej, szerokości ok. 4 m, długości nie uchwycone /ponad 6,5 m/.

Na stanowisku odkryto 16 jam, ok. 160 dołków oraz 4 paleniska gliniano-kamienne lub kamienne, średnicy około 1 m, wszystkie w kształcie regularnego okręgu, ponadto 3 szkielety psów, być może celowe pochowanych.

Materiał zabytkowy to około 4100 fragmentów ceramiki i 2000 kości. Ponadto, poza wspomnianymi już 2 śarnami, znaleziono dwa narszędzia rogowe, określane w literaturze jako półfabrykaty gwizdków lub narszędzia do przeplatania lin i nóż śelazny kilka przęślików i 1 fragment żebra zwierzęcego, wygładzonego, zdobionego ukośnymi krzyżami. Ceramika typowa dla schyłkowej fazy okresu późnolateńskiego. Ceramika tłoczona na kole występuje na stosunkowo niewielkim fragmencie stanowiska. Jak się wydaje jest to ceramika celtycka.

Pobrane zostały przez Obserwatorium Geofizyczne PAN w Helu, próbki archeomagnetyczne z klepiska ob. 9. Planuje się w przyszłym roku wykonać niewielki wykop dla wyjaśnienia szczegółów konstrukcji zachodniej części domniemanego obiektu sakralnego. Postulować natomiast należy prace o szerszym zakresie, ze względu na wyjątkowy charakter i bogactwo osady.